

Carta oberta a l'abat de Montserrat, Manel Gasch

written by Josep M. Boixareu Vilaplana | 28 de juny de 2025

Reverendíssim pare,

El qui us escriu és un vell montserratí que havia fet freqüents estades al Santuari del Miracle compartint durant setmanes senceres la vida amb aquella petita comunitat benedictina de la qual vaig aprendre moltes coses, hi vaig treballar molt tot fent-hi bons amics entre els monjos amb alguns dels quals conservo una bona amistat. Les converses eren d'allò més il·luminadores. Crec que ens vam entendre molt bé.

Motiva aquesta carta la controvertida visita d'avui al monestir de Montserrat del Borbó Felip VI. No sé si la decisió d'acceptar aquesta visita ha estat una decisió personal vostra o col·legiada, en tot cas vós en sou el responsable. Conec una mica la regla de Sant Benet, precisament de les lectures al Miracle. Sé que els monestirs benedictins tenen per norma l'acolliment de totes les persones siguin del signe o color que siguin, però en aquest cas el que rebeu no és una persona sinó una institució, la Monarquia borbònica que ja abans del 1714 ha estat assetjant i vituperant Catalunya amb lleis i per la força de les armes. Felip VI no és una excepció i vós ho sabeu.

Humilment, crec que en aquest cas heu confós *acolliment* amb *rendició*. Montserrat és per a Catalunya i la immensa majoria de catalans un símbol espiritual i també polític on molts catalanistes i no catalanistes hi han trobat refugi. Heu argumentat que ara no cal que Montserrat faci de refugi, els exiliats polítics són a Bèlgica, perquè ja estem en una democràcia en la qual tothom es pot expressar lliurement. Els quaranta-tres monjos que ara depenen de Montserrat, creieu que

estan d'acord a rebre el Borbó? Heu fet una consulta a tots ells?, vós que parleu de democràcia. Han fet vot d'obediència i no piularan, però vós coneixeu molt bé el pensament de la immensa majoria d'ells, com coneixeu molt bé el pensament de la immensa majoria dels milers de fidels que pugen a Montserrat. Jo encara ho faig malgrat el meu grau de dependència. Si no fos per aquesta discapacitat avui estaria donant el braç als milers de patriotes catalans que consideren com a pròpia la muntanya per impedir que el Borbó de torn arribi al monestir.

Crec, humilment, que us heu equivocat i encara que algun dia ho reconeixereu, perquè sou un monjo de Montserrat, ara ja no sou a temps d'evitar la profanació de la muntanya, el monestir i la Moreneta per aquesta execrable persona. Quan li donareu la mà, i potser la benvinguda, us la tacareu amb els efluvis de la sang borbònica que n'ha fet vessar tanta als catalans. Això em fa passar vergonya. Soc partidari de la via pacífica per resoldre tots els problemes, però desitjaria que avui els patriotes catalans que tractaran de desinfectar la muntanya de la *pesta borbònica* aconseguissin el seu objectiu amb crits de *traïdors*, ja m'enteneu, i, si fos necessari, per una força que no causés víctimes ni ferits. Aquestes víctimes tan sols les podran causar la guàrdia reial de paisà que a hores d'ara ja empastifa la muntanya i altres menes de forces com les que ens van atonyinar el 1r d'octubre del 2017.

Reverendíssim pare, amb la vostra decisió heu embrutat i embrutau el que resta de Mil·lenari i deixareu una taca als peus de Santa Maria de Montserrat.

El meu desig és que Déu us perdoni –vos teniu la culpa que potser utilitzo el nom de Déu en va.

Malgrat tot, respectuosament m'acomiedo de vós,

Josep Maria Boixareu Vilaplana

Llerona, Vallès Oriental, a 23 de juny de 2025